

Αθήνα, 16.12.2025

Ομιλία του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στη Βουλή, στη συζήτηση για την κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2026

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετέχουμε τις τελευταίες πέντε μέρες σε μία συζήτηση η οποία είναι πραγματικά ξεχωριστή, καθώς καλούμαστε να εγκρίνουμε έναν προϋπολογισμό τον οποίον δεν κατέθεσε απλώς ο Υπουργός των Οικονομικών της Ελλάδος, αλλά για πρώτη φορά ο νέος Πρόεδρος του Eurogroup, Κυριάκος Πιερρακάκης.

Στο πρόσωπο του οποίου τα κράτη μέλη της ευρωζώνης και οι Υπουργοί Οικονομικών τους αναγνωρίζουν ουσιαστικά την τεράστια πρόοδο την οποία έχει πετύχει η πατρίδα μας και βάζουν έτσι μία διεθνή σφραγίδα αξιοπιστίας στο «εθνικό διαβατήριο» της πολιτικής αυτής της κυβέρνησης.

Πρόκειται ίσως για τον καλύτερο πρόλογο σε μία συζήτηση για τον οικονομικό σχεδιασμό του 2026. Πολύ περισσότερο, όταν μία τέτοια εξέλιξη, η εκλογή δηλαδή ενός Έλληνα στην προεδρία ενός κορυφαίου ευρωπαϊκού συλλογικού οργάνου, συμβαίνει ακριβώς 10 χρόνια από τότε που ο τόπος μας έφτασε ένα βήμα από τον γκρεμό και την έξοδο από το ευρώ.

Κι όμως, ένας ολόκληρος λαός, τελικά, αντιστάθηκε στα ψέματα και στον λαϊκισμό, κατορθώνοντας τελικά να επιστρέψει από τη χρεοκοπία και τη στασιμότητα στην ανάπτυξη και από το περιθώριο να πάρει θέση στην «καρδιά» των ευρωπαϊκών αποφάσεων.

Αν, λοιπόν, κάποτε το σύνθημα έλεγε «μένουμε Ευρώπη» και αργότερα το σύνθημά μας, το οποίο πιστεύω ότι θα πρέπει να ενώνει την πλειοψηφία τουλάχιστον των συναδέλφων σε αυτή την αίθουσα, έλεγε «γινόμαστε Ευρώπη», τώρα, τουλάχιστον σε μία περίπτωση, η Ευρώπη λέει «εμείς γινόμαστε Ελλάδα». Με τον επικεφαλής ενός πανίσχυρου θεσμού να μην μας επισκέπτεται απειλητικά από τις Βρυξέλλες, όπως έκανε άλλοτε ο κ. Dijsselbloem, αλλά τη θέση του να κατέχει ένας από εμάς.

Αυτή η νίκη, γιατί νομίζω ότι πρόκειται για μια εθνική επιτυχία, πιστεύω ότι λέει πολλά. Δηλώνει τις προσπάθειες και τις θυσίες μιας κοινωνίας να βρεθεί από ένα καθεστώς

καθήλωσης σε ένα περιβάλλον ευημερίας, παράλληλα όμως είναι και μία δικαίωση μιας εξαετούς πολιτικής. Πολιτική η οποία ξεκίνησε από το 2019, όταν μας εμπιστεύτηκε για πρώτη φορά ο ελληνικός λαός, πολιτική του σχεδίου, της σκληρής δουλειάς και του αποτελέσματος.

Ενώ πιστεύω ότι συμπυκνώνει, αυτή η απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, την πιο αποστομωτική απάντηση στη μίζερη αντιπολίτευση της καταστροφολογίας και του μηδενισμού -την οποία, δυστυχώς, από κάποια κόμματα ακούσαμε και πάλι σήμερα- κάτι το οποίο επιβεβαιώνει και ο ίδιος ο Προϋπολογισμός.

Νομίζω ότι έχει σημασία -και απευθύνομαι πρωτίστως στον κ. Ανδρουλάκη- να μπορούμε να συμφωνήσουμε τουλάχιστον σε κάποια βασικά δεδομένα, τα οποία δεν θα έπρεπε να επιδέχονται οποιασδήποτε αμφισβήτηση.

Νομίζω, κ. Ανδρουλάκη, είναι λογικό όταν ένα ποτήρι είναι μισογεμάτο η κυβέρνηση να θέλει να το βλέπει μισογεμάτο και η αντιπολίτευση να το βλέπει μισοάδειο. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι το οποίο είναι αναμενόμενο. Αλλά όταν το ποτήρι έχει νερό εσείς δεν μπορείτε να βλέπετε ότι έχει μέσα πορτοκαλάδα. Αναφέρομαι σε αυτό διότι τα νούμερα τα οποία αποτυπώνονται στον Προϋπολογισμό δεν επιδέχονται αμφισβήτησης.

Τι προβλέπουμε; Ρυθμό ανάπτυξης 2,4%, ένα ποσοστό το οποίο είναι διπλάσιο της ευρωζώνης. Παρεμβάσεις ενίσχυσης του εισοδήματος των πολιτών -θα το ξαναπώ, το είπε ο Υπουργός Οικονομικών- που αγγίζουν τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ, 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ για την ακρίβεια.

Την ταχύτερη μείωση του δημοσίου χρέους μεταξύ όλων των κρατών του ΟΟΣΑ, προσέξτε, κάτι το οποίο για τη χώρα μας έχει τόσο μεγάλη αξία.

Επειδή αναφερθήκαμε στις πολιτικές για την επόμενη γενιά, η πολιτική μείωσης του χρέους ώστε η επόμενη γενιά να μην επωμιστεί τα λάθη της προηγούμενης αποτελεί αδιαπραγμάτευτη δέσμευσή μας και την υλοποιούμε. Με τρόπο που αιφνιδιάζει θετικά τις αγορές και εξοικονομεί σημαντικούς πόρους για τον εθνικό προϋπολογισμό. Το χρέος μας θα πέσει κάτω από το 120% το 2029, θα βρεθεί κάτω και από το χρέος της Ιταλίας.

Το ίδιο ισχύει για την ανεργία. Αμφισβητείται και αμφισβητείτε ότι παραλάβαμε την ανεργία στο 18% και πλησιάζει στο 8% και ότι έχουν δημιουργηθεί 500.000 θέσεις εργασίας;

Όλα αυτά στο μισοάδειο, κ. Ανδρουλάκη, αφήγημά σας δεν έχουν κάποια θέση;

Ο πληθωρισμός -και θα επανέλθω στο ζήτημα της ακρίβειας διότι ξέρω ότι είναι το πρώτο ζήτημα το οποίο απασχολεί την ελληνική κοινωνία- υπολογίζεται για το 2026 στο 2,2%. Έτσι, οι αυξήσεις οι οποίες δίνονται θα συνεχίσουν να υπερκαλύπτουν τις όποιες απώλειες προκαλεί το κόστος ζωής.

Ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων -θα επανέλθω στο ζήτημα των επενδύσεων γιατί είναι κρίσιμο για την πολιτική μας- θα είναι κατά 10,2% μεγαλύτερος από φέτος. Και μόνο το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων ενισχύεται κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ενώ η πλήρης απορρόφηση των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης, κάτι το οποίο αποτελεί κεντρική πολιτική προτεραιότητα για την κυβέρνηση για τους επόμενους οκτώ μήνες, θα δώσει στην ελληνική οικονομία πρόσθετη αναπτυξιακή δυναμική, η οποία όμως δεν θα καμφθεί τα επόμενα χρόνια, καθώς η πολιτική μας είναι οι πόροι του Ταμείου Ανάκαμψης να υποκατασταθούν και από ιδιωτικές επενδύσεις και από σημαντικά πρόσθετα ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά εργαλεία, τα οποία αυτή την εποχή διαπραγματευόμαστε, με κυριότερο, προφανώς, το νέο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο.

Όλα αυτά γίνονται χωρίς κανέναν κίνδυνο για τη δημοσιονομική ισορροπία. Με έσοδα και δαπάνες να αυξάνονται, με τα φορολογικά βάρη να μειώνονται.

Υπάρχει κάποιος ο οποίος να αμφισβητεί ότι αυτή η κυβέρνηση μείωσε 83 φόρους, όταν η προηγούμενη κυβέρνηση είχε γονατίσει τη μεσαία τάξη με μία πολιτική υπερφορολόγησης;

Με τις αυξήσεις των αποδοχών τις πιο πολλές φορές να υπερβαίνουν τον πληθωρισμό.

Μιλήσαμε πολύ για τον πληθωρισμό και αναφερθήκατε, κ. Ανδρουλάκη, και δώσατε στοιχεία τα οποία όντως για τα τρόφιμα είναι ακριβή, μόνο που ο πληθωρισμός είναι ένα συνολικό στοιχείο το οποίο λαμβάνει υπόψη όλες τις κατηγορίες των δαπανών.

Και όταν ο πληθωρισμός σωρευτικά έχει αυξηθεί κατά 23%, αλλά ο κατώτατος μισθός έχει αυξηθεί κατά 35% και θα φτάσει το 40%, να συμφωνήσουμε ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού είναι μεγαλύτερη από την αύξηση του πληθωρισμού -δεν λέω ότι δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, ειδικά άνθρωποι που είναι στον κατώτατο μισθό που τα βγάζουν πέρα δύσκολα- όμως, αυτή είναι μία πραγματικότητα την οποία πρέπει να μπορούμε να αναγνωρίζουμε.

Όπως και το γεγονός ότι αυτή η ανάπτυξη για την οποία μιλάμε είναι ποιοτικά διαφοροποιημένη. Δεν στηρίζεται πια στα δανεικά και στην υπερκατανάλωση. Συνδέεται πολύ περισσότερο με την εξωστρέφεια, με τις επενδύσεις και με τις εξαγωγές. Δεν είναι, λοιπόν,

τυχαίο ότι εκτός από τον τουρισμό αυξάνεται σημαντικά και το μερίδιο της βιομηχανίας και της καινοτόμου τεχνολογίας.

Στην εθνική οικονομία, λοιπόν, συντελείται μια στροφή σε τομείς υψηλότερης προστιθέμενης αξίας. Και επειδή ακούω συχνά για την ανάγκη αλλαγής του παραγωγικού μοντέλου, μα αυτό το οποίο περιγράφετε και το οποίο ζητάτε συμβαίνει ήδη στην ελληνική οικονομία. Είχαμε εξαγωγές το 2009 και κατά την διάρκεια της κρίσης που ήταν περίπου στο 20% του ΑΕΠ. Έχουν φτάσει στο 40% του ΑΕΠ.

Δείτε λίγο, κ. Ανδρουλάκη, που ανησυχείτε για τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας, τι γίνεται στο καινοτόμο οικοσύστημα των νεοφυών επιχειρήσεων, όπου συντελείται πραγματικά μια επανάσταση, με Έλληνες του εξωτερικού οι οποίοι γυρίζουν στην Ελλάδα.

Με την πρωτοβουλία του BrainReGain να έχει απτά αποτελέσματα, γιατί αυτοί οι Έλληνες οι οποίοι επιστρέφουν στην Ελλάδα βρίσκουν καλές δουλειές και τελικά εμπιστεύονται τις μακροπρόθεσμες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Δείτε τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στην ενέργεια. Το 50% του ηλεκτρισμού της χώρας μας παράγεται από ανανεώσιμες πηγές. Το 2024 η χώρα για πρώτη φορά ήταν εξαγωγική σε ενέργεια. Αυτά είναι στοιχεία τα οποία δεν μπορεί κάποιος να τα αμφισβητήσει.

Όπως φαντάζομαι ότι δεν αμφισβητεί κανείς και την τεράστια γεωπολιτική σημασία του Κάθετου Διαδρόμου, ο οποίος ουσιαστικά δρομολογήθηκε με συμφωνίες πολύ μεγάλης σημασίας που υπεγράφησαν τους τελευταίους μήνες.

Αυτά για όσους ανησυχούσαν ότι αυτή η κυβέρνηση τάχα δεν έχει σχέση με τη νέα κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Δεν θα κουράσω πολύ με αριθμούς. Αναφέρθηκαν και οι συνάδελφοι βουλευτές, πολλοί αυτοί που πήραν τον λόγο, και οι Υπουργοί μας, στα στοιχεία του Προϋπολογισμού.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σταθώ σε ένα ζήτημα το οποίο το θεωρώ κρίσιμο και αναδείχθηκε και από τις ομιλίες των πολιτικών αρχηγών και από τον κ. Ανδρουλάκη: τη σύγκλιση με την Ευρώπη. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να είναι -και θα συμφωνήσω εδώ μαζί σας- ένας αδιαπραγμάτευστος εθνικός στόχος.

Το ερώτημα, λοιπόν, το οποίο τίθεται: συγκλίνει η Ελλάδα με αυτή την πολιτική με την Ευρώπη ή αποκλίνει; Η απάντηση είναι ότι χωρίς καμία αμφιβολία συγκλίνει, διότι όταν το κατά

κεφαλών ΑΕΠ, σε σταθερές τιμές -μετά τον πληθωρισμό, δηλαδή, το εξηγώ-, ενισχύεται κατά 15,7%, όταν ο μέσος όρος της ευρωζώνης είναι 5%, η Ελλάδα συγκλίνει με την Ευρώπη.

Παραλάβαμε τις επενδύσεις, κ. Φάμελλε, στο 11%, και σήμερα οι επενδύσεις είναι στο 17% του ΑΕΠ. Το ευρωπαϊκό ποσοστό είναι στο 21%, ναι, έχουμε ακόμα δρόμο να καλύψουμε. Όμως έχουμε καλύψει παραπάνω από τα μισά της διαδρομής.

Οι εξαγωγές μας, όπως είπα, έχουν βρεθεί στο 42% του ΑΕΠ. Πρέπει να φτάσουμε στο 50%, αλλά έχουμε σίγουρα διανύσει σημαντικό δρόμο και κινούμαστε στη σωστή κατεύθυνση.

Και βέβαια, οι μισθοί κυμαίνονται τώρα σε πολύ υψηλότερα επίπεδα σε σχέση με το 2019. Οι καθαρές αμοιβές ανά δικαιούχο έχουν αυξηθεί κατά 32%, με τον κατώτατο μισθό, επαναλαμβάνω, πάνω από 40% και τον πληθωρισμό, τον σωρευτικό πληθωρισμό -για να μην βλέπουμε μόνο αποσπασματικά κάποιες κατηγορίες δαπανών- στο 23%.

Παρά, λοιπόν, τις αντίθετες εντυπώσεις, η αλήθεια είναι ότι ακόμα και αν προσμετρηθεί το κόστος ζωής, η πραγματική αύξηση -Πού; Στα χαμηλά εισοδήματα, διότι εκεί στρέψαμε την προσοχή μας- οι μεγαλύτερες αυξήσεις ήταν στον κατώτατο μισθό. Διότι αυτό επιτάσσει η πολιτική μιας λαϊκής παράταξης, που σκέφτεται πρώτα και πάνω απ' όλα τους συμπολίτες μας που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Γιατί; Όλη η φιλοσοφία μας του Προϋπολογισμού έρχεται και πατάει πάνω στη στήριξη του διαθέσιμου εισοδήματος ως πραγματικού, αποτελεσματικού «αναχώματος» απέναντι στην ακρίβεια, η οποία αλήθεια είναι ότι ταλαιπωρεί πολλούς συμπολίτες μας.

Προφανώς, το έχω πει πολλές φορές -και δεν νομίζω ότι αυτός ήταν ο τόνος ούτε του Υπουργού Οικονομικών, ούτε του Αντιπροέδρου, ούτε των συναδέλφων μας-, κανείς δεν πανηγυρίζει. Πολύ περισσότερο όταν όλα αυτά συμβαίνουν εν μέσω πρωτοφανών γεωπολιτικών αλλαγών και οικονομικών τριγμών, που οδηγούν πολλά κράτη σε επιλογές λιτότητας, με περικοπές και νέους φόρους.

Εμείς, κάποιοι από εμάς που είμαστε παλαιότεροι βουλευτές, ξέρουμε τι σημαίνει να ψηφίζει κανείς προϋπολογισμούς λιτότητας. Και βλέπουμε τώρα τη μεγάλη δυσκολία στην οποία βρίσκονται άλλες κυβερνήσεις στην Ευρώπη, οι οποίες είναι αναγκασμένες να αυξήσουν φόρους και να μειώσουν δαπάνες.

Εμείς δεν είμαστε σε αυτή τη θέση. Και δημοσιονομική σταθερότητα έχουμε και μπορούμε να επιστρέφουμε στην κοινωνία 3 δισεκατομμύρια ευρώ από το μέρισμα της ανάπτυξης.

Έχουμε, λοιπόν, τη δύναμη να μεγεθύνουμε τον δημόσιο πλούτο επιστρέφοντας στην κοινωνία το μέρισμα αυτής της συλλογικής ανάπτυξης, ενώ ταυτόχρονα αυξάνονται και δαπάνες σε καίριους τομείς.

Σε σχέση με το 2019 ο Προϋπολογισμός προβλέπει πρακτικά διπλάσιους πόρους για την υγεία. Πολύ περισσότεροι πόροι κατευθύνονται στην άμυνα, στην πολιτική προστασία, γιατί η άνοδος των αποδοχών και η είσοδος νέων εργαζομένων στην παραγωγή αύξησαν τα έσοδα από τη φορολογία εισοδήματος, παρά το ότι οι συντελεστές μειώθηκαν. Το ίδιο συμβαίνει και με τις εισπράξεις του ΦΠΑ.

Υπάρχει κάποιος ο οποίος να αμφισβητεί ότι αυτή η κυβέρνηση είναι η πρώτη η οποία αντιμετώπισε αποτελεσματικά την κοινωνική μάστιγα της φοροδιαφυγής; Τα πρόσθετα έσοδα προέρχονται πρωτίστως από την ανάπτυξη και από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, με δύσκολες αποφάσεις που αυτή η Κοινοβουλευτική Ομάδα ψήφισε, τώρα όμως βλέπουμε τα αποτελέσματά τους.

Αυτό σημαίνει ότι η πολιτική των φοροελαφρύνσεων, σε συνδυασμό με τη φορολογική συνέπεια, σημαίνουν κέρδος τελικά για όλους. Γι' αυτό και οι μεταρρυθμίσεις -γιατί η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής απαιτούσε δύσκολες μεταρρυθμίσεις- είναι μία επιλογή κοινωνική, η οποία πρέπει και θα συνεχιστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φετινή υπεραπόδοση μεταφράζεται σε παρεμβάσεις οι οποίες στηρίζουν το διαθέσιμο εισόδημα. Πώς όμως; Θα το ξαναπώ, το είπα πολύ καλά ο Υπουργός Οικονομικών, στον βαθμό που μας το επιτρέπουν οι νέοι ευρωπαϊκοί δημοσιονομικοί κανόνες.

Το έχουμε πει πολλές φορές: αν τα μέτρα τα οποία ψηφίζουμε συγκεκριμένα για το 2026 είναι 1,76 δισεκατομμύρια ευρώ και όχι 1,8 ή 2 δισεκατομμύρια ευρώ, είναι διότι υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες που αφορούν στις οροφές δαπανών, κανόνες τους οποίους αυτή η κυβέρνηση δεν πρόκειται να παραβεί. Διότι πάνω σε αυτή τη δημοσιονομική ισορροπία χτίζεται ολόκληρη η πολιτική μας.

Και όσοι αμφιβάλλουν δεν έχουν παρά να σημειώσουν με χρονολογική σειρά -και θα ήθελα εδώ να επαναλάβω κάτι το οποίο έχει ειπωθεί πολλές φορές σε αυτή την αίθουσα, αλλά είναι ουσιαστικά η πεμπτούσια της πολιτικής μας, όπως αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό- τα διαδοχικά μέτρα που θα λειτουργήσουν ως «ανάχωμα» απέναντι στην ακρίβεια και τα οποία

ξεδιπλώνονται τους επόμενους μήνες. Ένα ημερολόγιο, θα έλεγα, με δράσεις, οι οποίες έχουν ξεκινήσει πριν καλά-καλά ολοκληρωθεί το 2025.

Πιστώθηκε ήδη η ετήσια επιστροφή ενός μισθώματος σε 900.000 ενοικιαστές. Και όπου υπήρχαν και κάποιες μικρές τεχνικές δυσκολίες, κάποιες αστοχίες σε δηλώσεις οι οποίες έγιναν, δόθηκε η δυνατότητα στους συμπολίτες μας να τις διορθώσουν και αυτές.

Στέλνουμε και ένα μήνυμα και στους ενοικιαστές και στους ιδιοκτήτες, ότι το μέτρο αυτό δρα και ως μια παρότρυνση για τη βελτίωση της φορολογικής συμμόρφωσης. Και είμαστε σίγουροι ότι του χρόνου θα έχουμε παραπάνω δηλωθέντα ενοίκια, έτσι ώστε να εξετάσουμε τη δυνατότητα να μπορούμε να περιορίσουμε και άλλο την αυτοτελή φορολόγηση. Αυτό σημαίνει να δημιουργείς ουσιαστικά έναν ενάρετο κύκλο.

Άκουσα την κριτική του κ. Ανδρουλάκη για τα μερίσματα. Αυτό το οποίο δεν είπατε, όμως, κ. Ανδρουλάκη, είναι ότι εισπράττουμε πολύ περισσότερα ποσά από μερίσματα με φόρο 5% από ό,τι εισπράτταμε με φόρο 15%.

Ταυτόχρονα έχει καταβληθεί η τακτική πια, το επαναλαμβάνω, και όχι η έκτακτη ενίσχυση, σε χαμηλοσυνταξιούχους, ανάπηρους και ανασφάλιστους υπερήλικες, 250 ευρώ τα οποία ήδη πιστώθηκαν στους λογαριασμούς.

Τίθεται σε ισχύ το αναβαθμισμένο μισθολόγιο που αφορά σχεδόν 100.000 στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας. Ενώ μέσα στον μήνα, στο τέλος του μήνα, περίπου 2,5 εκατομμύρια συνταξιούχοι θα δουν αυξημένες τις συντάξεις τους, και η προσωπική διαφορά θα είναι ψαλιδισμένη στο μισό για όσους την έχουν ακόμα. Προσωπική διαφορά τέλος από το 2027.

Τον Ιανουάριο είναι η σειρά των μισθωτών. Ποιοι είναι οι ευνοημένοι; Έχουμε δώσει πολλές φορές τα παραδείγματα. Πρώτα και πάνω από όλα οι νέοι μας. Μιλάμε πολύ για τη νέα γενιά, αλλά αυτή η κυβέρνηση, πρώτη στην Ευρώπη, τόλμησε να νομοθετήσει κάτι πραγματικά ρηξικέλευθο: μηδέν φόρο εισοδήματος για όλους τους νέους κάτω των 25 ετών και μόλις 9% για νέους από 25 έως 30 χρόνων.

Φορολόγηση ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών: όσο περισσότερα παιδιά έχεις τόσο λιγότερο φόρο θα πληρώνεις.

Αύξηση αναδρομικά -και το τονίζω-, από τον Οκτώβριο, για 75.000 στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Για πρώτη φορά δίνονται τέτοιες αυξήσεις στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Σε

έναν βαθμό οι πόροι προέρχονται από εξοικονομήσεις που έγιναν στη διάταξη των δυνάμεων της πατρίδας μας.

Για τα νησιά του βορείου, ανατολικού και νοτιοανατολικού Αιγαίου, μείωση του ΦΠΑ για όλα τα νησιά με έως 20.000 κατοίκους.

Κατάργηση του φόρου της συνδρομητικής τηλεόρασης.

Στη συνέχεια, τον Μάρτιο, ένα εκατομμύριο κάτοικοι σε όλα τα μικρά χωριά της επικράτειας θα απαλλαγούν από τον μισό ΕΝΦΙΑ και από του χρόνου τελείως. Μαζί τους, οι συντοπίτες, αυτοί που κατοικούν στα πιο μικρά μας χωριά, ελεύθεροι επαγγελματίες θα έχουν κατά 50% μειωμένο το ελάχιστο εισόδημα βάσει του οποίου φορολογούνται.

Νέες μητέρες θα απαλλάσσονται από αυτή τη ρύθμιση τα δύο πρώτα χρόνια. Και βέβαια, δεν το λέμε αρκετά αλλά είναι πολύ σημαντικό για σχεδόν 500.000 φορολογούμενους, θα επιβαρύνονται λιγότερο βάσει τεκμηρίων με τη σημαντική μείωση η οποία γίνεται με το νομοσχέδιο το οποίο έχουμε ήδη ψηφίσει.

Τον Απρίλιο αυξάνεται για έκτη φορά ο βασικός μισθός, συμπαρασύροντας τριετίες, υπερωρίες και επιδόματα.

Και, φυσικά, από το καλοκαίρι ξεκινά και πάλι ο ετήσιος κύκλος της επιστροφής του ενοικίου και των μόνιμων αυξήσεων σε μισθούς και συντάξεις.

Μόνο που για το 2027 ουσιαστικά έχουν ήδη νομοθετηθεί μέτρα, τα οποία θα τεθούν σε ισχύ σε έναν χρόνο από τώρα.

Οι ασφαλιστικές εισφορές θα μειωθούν εκ νέου, κατά μισή μονάδα, ευνοώντας και τους εργοδότες και τους εργαζόμενους.

Λίγο αργότερα, με την κατάθεση, δηλαδή, των φορολογικών δηλώσεων του 2026, τα εκκαθαριστικά θα είναι μειωμένα για ελεύθερους επαγγελματίες και αγρότες. Το ίδιο για περισσότερους από 160.000 ιδιοκτήτες με εισοδήματα από ακίνητα, που θα ωφεληθούν από το ενδιάμεσο φορολογικό κλιμάκιο του 25%, το οποίο έχουμε ήδη νομοθετήσει.

Ενώ, όπως είπαμε, ο ΕΝΦΙΑ πια θα μηδενιστεί για όλα τα χωριά έως 1.500 κατοίκους, και σε ακριτικούς νομούς έως 1.700 κατοίκους.

Τον Απρίλιο του 2027, είχαμε δώσει μία δέσμευση προεκλογικά, φαινόταν τότε δύσκολο ότι θα μπορούσαμε να το πετύχουμε, πολλοί αμφισβητούσαν ότι αυτή η δέσμευση ήταν εφικτή, ναι, ο κατώτατος μισθός θα είναι κατ' ελάχιστον 950 ευρώ το 2027. Το λέμε και το κάνουμε.

Ξεχωριστό κεφάλαιο, όμως -απασχόλησε, και δικαιολογημένα, θα έλεγα, πολύ τις τοποθετήσεις πολλών συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες της Βουλής-, αποτελεί και το στεγαστικό. Πράγματι, σήμερα οι συμπολίτες μας οι οποίοι είναι στο νοίκι αντιμετωπίζουν μια αυξημένη πίεση στα οικογενειακά τους οικονομικά.

Δεν είναι μόνο ελληνικό πρόβλημα, το γνωρίζετε καλά, είναι πανευρωπαϊκό το ζήτημα. Γι' αυτό και για πρώτη φορά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα δρομολογήσει μια ευρωπαϊκή στρατηγική για το στεγαστικό και είναι πολύ πιθανόν να μπορούμε να έχουμε στη διάθεσή μας και ευρωπαϊκούς πόρους από το επόμενο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο για να υποστηρίξουμε την εθνική στεγαστική μας πολιτική. Όμως, προφανώς, δεν μπορούμε να περιμένουμε μέχρι τότε.

Αλλά θέλω να θυμίσω την πολύ καλή αξιοποίηση ευρωπαϊκών πόρων για τα προγράμματα «Σπίτι μου Ι» και «Σπίτι μου ΙΙ»: παραπάνω από 20.000 δάνεια για αγορά κατοικίας. Συμπολίτες μας οι οποίοι αγόρασαν το σπίτι τους και πληρώνουν τώρα μειωμένη δόση στεγαστικού δανείου, χαμηλότερη από αυτή που θα πλήρωναν αν νοίκιαζαν ένα αντίστοιχο σπίτι. Με την παρέμβαση του Υπουργείου Οικονομικών έγιναν πιο χαλαρά ακόμα τα όρια για το πρόγραμμα «Σπίτι μου ΙΙ», ώστε να είμαστε σίγουροι ότι θα απορροφηθούν όλοι οι πόροι.

Όπως είπαμε, σχεδόν 900.000 ενοικιαστές πήραν πίσω ένα μίσθωμα.

Παραπάνω από 1,5 εκατομμύριο συμπολίτες μας έχουν με κάποιο τρόπο ωφεληθεί από το φάσμα των 43 δράσεων που εξελίσσονται: από την κοινωνική κατοικία μέχρι τα φοιτητικά επιδόματα, μέχρι την τριετή φοροαπαλλαγή στις μακροπρόθεσμες μισθώσεις, από την αναστολή του ΦΠΑ σε νέες οικοδομές μέχρι τους σημαντικούς περιορισμούς στην Golden Visa και στις βραχυχρόνιες ενοικιάσεις.

Να επαναλάβω, όμως, ότι δεν μπορούμε να αδρανούμε, καθώς το πρόβλημα αυτό εξακολουθεί και απασχολεί πολύ την ελληνική κοινωνία.

Θα ήθελα, λοιπόν, σήμερα να μιλήσω εν συντομία για έξι επιπλέον δράσεις, τις οποίες δρομολογούμε με μέτρα, με στόχο να αυξηθεί η προσφορά για τα ακίνητα. Η μόνη παράμετρος, δηλαδή, που μπορεί να εξομαλύνει τη μεγάλη ζήτηση που κρατά ψηλά τα ενοίκια.

Το πρώτο -έχει ήδη συζητηθεί στον δημόσιο διάλογο- είναι ένα γενναίο πρόγραμμα ανακαίνισης κατοικιών, 400 εκατομμυρίων ευρώ, πιο γενναίο από αυτό το οποίο έχουμε ήδη δρομολογήσει, το οποίο θα καλύπτει έως και το 90% της δαπάνης, επιδιώκοντας την αναβάθμιση κατά προτεραιότητα παλαιών κλειστών ακινήτων, με επιδότηση που θα φτάνει τα 36.000 ευρώ. Ένα μικρό ποσοστό θα αφορά και ιδιοκατοικούμενα σπίτια. Θα καλύπτει ανάγκες ανακαίνισης, ήπιες δράσεις ενεργειακής αναβάθμισης. Τα εισοδηματικά κριτήρια θα είναι υψηλά: 35.000 ευρώ για κάθε ζευγάρι και θα προσαυξάνεται κατά 5.000 για κάθε παιδί.

Το δεύτερο μέτρο νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό, έχοντας πρώτα τον νου μας σε δημόσιους υπαλλήλους, δημόσιους λειτουργούς οι οποίοι φεύγουν από την Αθήνα και αναγκάζονται να νοικιάσουν σπίτια εκτός των αστικών κέντρων, εκτός Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

Στο εξής, λοιπόν, για εκπαιδευτικούς, για νοσηλευτές και για γιατρούς, δεν θα επιστρέφουμε ένα, αλλά δύο ενοίκια ετησίως, ανεξάρτητα από το εισόδημά τους, αρκεί να μισθώσουν σπίτι στην Περιφέρεια όπου υπηρετούν. Νομίζω ότι είναι μία έμπρακτη αναγνώριση του έργου τους, μία έμπρακτη στήριξη της παρουσίας τους εκεί.

Στην ίδια κατεύθυνση θα προχωρήσουν τοπικά σχέδια αναβάθμισης δημοτικών και κρατικών κτηρίων σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές. Στόχος και εδώ είναι να βρεθούν περισσότερες κατοικίες για δημόσιους υπαλλήλους, γι' αυτό και φορείς υλοποίησης του προγράμματος θα είναι οι Περιφέρειες και οι Δήμοι. Αφιερώνουμε σε αυτό το 1,5% του συνολικού προϋπολογισμού του κάθε περιφερειακού προγράμματος.

Τέταρτη παρέμβαση είναι κάποιοι επιπρόσθετοι περιορισμοί στη βραχυχρόνια μίσθωση. Ήδη, όπως γνωρίζετε, απαγορεύονται οι νέες μισθώσεις στο 1ο, στο 2ο και στο 3ο διαμέρισμα της Αθήνας. Η ίδια ρύθμιση επεκτείνεται και στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, καθώς έχουμε παρατηρήσει μία πολύ σημαντική αύξηση των ενοικίων εκεί.

Και βέβαια, στις περιοχές της Αθήνας και Θεσσαλονίκης όπου απαγορεύεται η νέα βραχυχρόνια μίσθωση όταν ένα τέτοιο ακίνητο μεταβιβάζεται, και πολλά τέτοια ακίνητα μεταβιβάζονται, θα διαγράφεται αυτόματα από το μητρώο ακινήτων βραχυχρόνιας διαμονής. Αν κάποιος πουλήσει, δηλαδή, ένα ακίνητο προς εκμετάλλευση, αυτό θα μπορεί να μισθώνεται μόνο με μακροχρόνια μίσθωση.

Ταυτόχρονα, θέλουμε να θεσμοθετήσουμε ένα νέο πλαίσιο κινήτρων για να στραφούν περισσότερες ιδιωτικές επενδύσεις στον τομέα της προσιτής στέγης. Αυτό σημαίνει ότι οι

κατασκευαστικές εταιρείες θα μπορούν πλέον να χτίζουν διαμερίσματα ή να μετατρέπουν σε κατοικίες υφιστάμενα κτήρια αποκλειστικά προς ενοικίαση για 10 χρόνια και τα έσοδα από αυτά τα μισθώματα θα εκπίπτουν από τον φόρο εισοδήματος του νομικού προσώπου.

Τέλος, το Υπουργείο Περιβάλλοντος -και αυτό νομίζω ότι είναι μία σημαντική ρύθμιση- θα φέρει σύντομα μία πολεοδομική πρόβλεψη που θα επιτρέπει τη γρήγορη μετατροπή υφιστάμενων ακινήτων τα οποία δεν ήταν μέχρι σήμερα προς οικιστική χρήση.

Υπάρχουν εδώ διάφορα παράλογα: παραδείγματος χάρη, στο κέντρο της Αθήνας έχουμε μισοτελειωμένα βιομηχανικά κτίρια, τα οποία, παρότι η βιομηχανική χρήση είναι πιο «βαριά» από τη χρήση κατοικίας, επειδή δεν το προβλέπει το γενικό πολεοδομικό σχέδιο, δεν μπορούμε να τα μετατρέψουμε σε κατοικίες. Αυτό θα επιτρέπεται πια και νομίζω ότι θα δοθεί μια μεγάλη ευκαιρία σε πολλούς ιδιώτες να πάρουν κτήρια τα οποία είχαν άλλη χρήση, όπως γίνεται σε πολλές πόλεις της Ευρώπης, και να τα μετατρέψουν σε κατοικία, προς οικιστική χρήση.

Όπως είπα, λοιπόν, αυτή η δέσμη των έξι επιπλέον μέτρων ενεργοποιείται μέσα στο 2026, συμπληρωματικά στις υπόλοιπες πρωτοβουλίες που έχουν ήδη ανακοινωθεί και αφορούν στη στέγη. Θα συνδυαστούν όμως και με άλλες δράσεις, όπως το πολύ σημαντικό οικιστικό πρόγραμμα των Ενόπλων Δυνάμεων, ένα μικρό μέρος του οποίου αφορά και πολίτες, αλλά και σημαντικές θεσμικές αλλαγές.

Για παράδειγμα, τις νέες ρυθμίσεις του κληρονομικού δικαίου, οι οποίες προκάλεσαν πολύ μεγάλη συζήτηση και πολύ μεγάλο ενδιαφέρον στην ελληνική κοινωνία -το κληρονομικό δίκαιο είχε να αναθεωρηθεί εδώ και 80 χρόνια. Αυτό αφορά ταχύτερη επίλυση των διαφορών σε συνιδιοκτησίες που μέχρι τώρα, όπως ξέρετε, ακινητοποιούσαν ουσιαστικά πάρα πολλές ακίνητες περιουσίες, αλλά και πάρα πολλές επιχειρήσεις.

Με λίγα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το στεγαστικό καθίσταται μία από τις κύριες προτεραιότητες του φετινού προϋπολογισμού, όχι μόνο ως μέτωπο που απασχολεί το δυναμικότερο κομμάτι της κοινωνίας μας, που είναι οι νέοι, αλλά όσο και ως μία δαπάνη που απορροφά μεγάλο μέρος του εισοδήματος πολλών νοικοκυριών, ειδικά αυτών που είναι στο νοίκι. Η αντιμετώπισή του, συνεπώς, γίνεται και ειδικό κομμάτι της πολιτικής μας για να ελαφρυνθούν τα βάρη στις πλάτες των πολιτών, στην αναμέτρηση της πολιτείας με τη γενικότερη αύξηση του κόστους ζωής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να ανακοινώσω ότι, σε συνεννόηση με το Υπουργείο Οικονομικών, είμαστε πια σε θέση να κλείσουμε μία ακόμα

εκκρεμότητα, έναν ακόμα λογαριασμό, ο οποίος έρχεται από το παρελθόν και κρατά σε «ομηρία» 50.000 δανειολήπτες σε ελβετικό φράγκο.

Τις επόμενες μέρες θα κατατεθεί διάταξη σύμφωνα με την οποία οι υποχρεώσεις αυτών των συμπολιτών μας θα μετατρέπονται σε ευρώ, με σταθερό χαμηλό επιτόκιο. Θα προβλέπεται και «κούρεμα», με βάση τα περιουσιακά στοιχεία του ενδιαφερόμενου. Θα μπορούν οι δανειολήπτες να ζητήσουν και επιμήκυνση της αποπληρωμής έως πέντε χρόνια.

Εκλείπει έτσι, ουσιαστικά, ο συναλλαγματικός κίνδυνος, αφού το κεφάλαιο θα έχει μετατραπεί πια σε ευρώ. Οι δόσεις καθίστανται πλέον προβλέψιμες, μέσω του χαμηλού και του σταθερού επιτοκίου. Ενώ και οι δανειολήπτες ελαφρύνονται, καθώς οι υποχρεώσεις τους μειώνονται σημαντικά από την αλλαγή σε ευρώ, από το «κούρεμα», όσο και από τη μεγαλύτερη διάρκεια αποπληρωμής.

Θα έρθει η διάταξη πολύ σύντομα στη Βουλή και θα μπορείτε να τοποθετηθείτε, κύριοι της αντιπολίτευσης, μπας και ψηφίσετε και εσείς επιτέλους τίποτα θετικό, αντί να γκρινιάζετε μόνο.

Είναι μια ακόμα απάντηση στα πολλά προβλήματα τα οποία κληρονομήσαμε από το χθες, προβλήματα διαχρονικά και διακομματικά. Μάλιστα, ορισμένα από αυτά ριζωμένα και στη συνείδηση κάποιων τμημάτων της κοινωνίας.

Η Ελλάδα, όμως, του 21ου αιώνα δεν μπορεί να είναι «όμηρος» προβλημάτων που έρχονται από το παρελθόν. Οφείλει τολμηρά να μεταρρυθμίσει όλα όσα την κρατούν πίσω. Έτοιμη, ασφαλώς, για τα εμπόδια που θα συναντήσει, αλλά και σίγουρη πως η επόμενη μέρα τελικά θα είναι καλύτερη για όλους.

Το διαπιστώσαμε αυτό στην αναμέτρηση με τη φοροδιαφυγή και την τελική επικράτηση των ηλεκτρονικών συναλλαγών. Αυτή τη μάχη τη δώσαμε και όταν για πρώτη φορά εισάγαμε το gov.gr και κερδίσαμε. Νικήσαμε την ανίκητη ελληνική γραφειοκρατία και τις ουρές.

Το νέο Κτηματολόγιο. Το είδαμε σε τομές του ΕΦΚΑ, πόσο χρόνο χρειάζονταν για να εκδοθούν οι συντάξεις και πόσο χρειάζονται τώρα.

Το είδαμε στην επιστροφή της νομιμότητας στα γήπεδα, στο ηλεκτρονικό εισιτήριο και τις κάμερες απέναντι στους χούλιγκαν.

Αυτές τις μάχες δώσαμε και κερδίσαμε, πολλές, σε πολλά μέτωπα μεταρρυθμίσεων. Και σκέφτηκα ότι μερικές φορές αρκεί μια φωτογραφία για να αποδείξει κανείς ότι αλλαγές που ουδείς πίστευε ότι μπορούσαν να γίνουν, τελικά με βούληση και με σχέδιο μπορούν να γίνουν πραγματικότητα.

Αυτή είναι μια εικόνα από την Ελλάδα του χθες. Είναι ο χώρος στον οποίο πια στεγάζεται η καινούργια βιβλιοθήκη στη Σχολή Θετικών Επιστημών στο Αριστοτέλειο. Αυτή είναι η Ελλάδα του χθες, η Ελλάδα την οποία εσείς υπερασπιστήκατε, και αυτή είναι η Ελλάδα του αύριο. Εμείς με αυτή την Ελλάδα είμαστε, όχι με αυτή.

Η άθλια παράδοση της βίας στα πανεπιστήμια πήρε επιτέλους τέλος. Τα βιβλία έχουν μεγαλύτερη δύναμη από τις βαριοπούλες.

Μία τέτοια μεταρρύθμιση προωθείται τώρα και στον πρωτογενή τομέα, όπου είναι αλήθεια ότι εδώ και 40 χρόνια οι ευθύνες βαρύνουν όλο το πολιτικό σύστημα, τουλάχιστον όλους όσους κυβέρνησαν, τα κόμματα που κυβέρνησαν, ανάμεσά τους προφανώς και το δικό μας, τα κόμματα που πέρασαν και από την αντιπολίτευση, που και αυτά πλειοδότησαν συνένοχα στο λάθος, αλλά και ένα μέρος των ίδιων των αγροτών οι οποίοι, ως το παραδεχτούμε, είτε αδράνησαν, είτε συμβιβάστηκαν, είτε βολεύτηκαν μέσα σε ένα «άρρωστο» σύστημα.

Με αιχμή κάποιες προκλητικές εκτροπές αυτή η «φούσκα» έσκασε και, έχοντας εξαντλήσει η κυβέρνηση τα περιθώρια, θέλησε να κόψει τον γόρδιο δεσμό. Οι έλεγχοι ήδη οδηγούν στη Δικαιοσύνη, όπως βλέπετε, πολλές ανοιχτές υποθέσεις. Ενώ, με τη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αποφασίσαμε να πιάσουμε το νήμα από την αρχή, να εντοπιστούν οι παράνομοι, να αποκατασταθεί επιτέλους μία διαφανής διαδικασία που θα αξιοποιεί δίκαια και σωστά τα ευρωπαϊκά κονδύλια.

Αργήσαμε; Αργήσαμε. Αλλά αυτό δεν σημαίνει πως δεν πρέπει να δράσουμε έστω και τώρα.

Ευθυνόμαστε; Πρώτος εγώ το έχω πει. Αλλά μεγαλύτερος υπεύθυνος είναι αυτός ο οποίος αρνείται να αλλάξει ένα καθεστώς το οποίο είναι αποδεδειγμένα σάπιο.

Γι' αυτό και εκείνο που έχει σημασία δεν είναι να αναμασάμε ερωτήματα που όλοι, κ. Ανδρουλάκη, τα ήξεραν στα κόμματα και στα χωριά χωρίς να τολμούν να απαντήσουν, όσο να δίνουμε λύσεις.

Η δική μας λύση, λοιπόν, είναι μια τολμηρή εξυγίανση και μεταρρύθμιση του ΟΠΕΚΕΠΕ, με την ενσωμάτωση του στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων.

Και μέσα σε αυτή την ιδιαίτερη συγκυρία ξέσπασαν αγροτικές κινητοποιήσεις, με αποκλεισμούς δρόμων, λιμανιών, αεροδρομίων. Θα έλεγα με μια διάθεση, τουλάχιστον μέχρι χθες, για έλλειψη διαλόγου.

Θέλω να θυμίσω ότι και στο παρελθόν όλες οι κυβερνήσεις διαχειρίστηκαν αγροτικές κινητοποιήσεις. Και εμείς είχαμε αγροτικές κινητοποιήσεις πριν από δύο χρόνια. Καθίσαμε στο ίδιο τραπέζι, δώσαμε λύσεις σε μια σειρά από σημαντικά προβλήματα, όπως το κόστος παραγωγής και η επιστροφή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, η μείωση του ΦΠΑ στις ζωοτροφές, στα λιπάσματα, στα αγροτικά μηχανήματα. Όλα αυτά είναι λίγο-πολύ γνωστά.

Και ναι, γνωρίζαμε από την πρώτη στιγμή ότι η μετάπτωση εν κινήσει του ΟΠΕΚΕΠΕ στην ΑΑΔΕ θα σήμαινε και κάποιες μικρές καθυστερήσεις στις καταβολές των αποζημιώσεων. Αλλά θέλω να θυμίσω ότι οι δηλώσεις ΟΣΔΕ έκλεισαν στις 20 Οκτωβρίου και οι πρώτες πληρωμές άρχισαν τον Νοέμβριο. Έγινε μια titania προσπάθεια, την οποία θέλω να αναγνωρίσω, και από τα δυο συναρμόδια Υπουργεία και από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, για να μπορέσουν τελικά να γίνουν οι πληρωμές.

Και πόσες θα είναι οι πληρωμές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τέλος της χρονιάς; 3,8 δισεκατομμύρια το 2025 έναντι 3,2 δισεκατομμυρίων το 2024.

Αλλά το σημαντικότερο δεν είναι αυτό. Το σημαντικότερο είναι ότι το σύστημα των πληρωμών εκσυγχρονίζεται οριστικά. Όπως ανέφερε και ο κ. Αντιπρόεδρος, η κυβέρνηση έχει έτοιμο ένα πλαίσιο το οποίο αντιμετωπίζει δικαιολογημένα αιτήματα του πρωτογενούς τομέα.

Σε συνεννόηση με τη ΔΕΗ όσο το δυνατόν καλύτερες τιμές στο ηλεκτρικό ρεύμα.

Σε συνεννόηση με την ΑΑΔΕ έναν ψηφιακό τρόπο για να μπορεί να επιστρέφει ουσιαστικά ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης την ώρα που μπαίνει το πετρέλαιο, με τρόπο όμως που θα εξασφαλίζει απόλυτη διαφάνεια. Γιατί δεν φαντάζομαι ότι υπάρχουν κάποιοι σε αυτή την αίθουσα που να φαντάζονται ότι δεν μπορεί το σύστημα αυτό να τύχει κατάχρησης.

Αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι ο νέος αυτός τρόπος καταβολής των επιδοτήσεων οδήγησε σε εξοικονόμηση πόρων. Πόση εξοικονόμηση πόρων; Τώρα τη γνωρίζουμε πια. Σίγουρα 160 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία δεν δόθηκαν σε αυτούς που πολύ απλά δεν τα δικαιούνται.

Αυτά τα χρήματα, λοιπόν, 80 εκατομμύρια, θα πάνε στους κτηνοτρόφους και 80 εκατομμύρια θα πάνε στους σιτοπαραγωγούς και στους βαμβακοπαραγωγούς, οι οποίοι αυτή τη στιγμή δοκιμάζονται από χαμηλές τιμές.

Αυτό, όμως -επειδή θα έχουμε και τη συζήτηση μεθαύριο στην Εθνική Αντιπροσωπεία-, το οποίο δεν πρόκειται να συζητηθεί, είναι η μετάβαση του ΟΠΕΚΕΠΕ στην ΑΑΔΕ. Γιατί αυτό αποτελεί την «καρδιά» της μεταρρύθμισης και το πρώτο βήμα για τον εκσυγχρονισμό και την απελευθέρωση του αγροτικού κόσμου από τα δεσμά ενός κακού παρελθόντος, ώστε τα κοινοτικά κονδύλια να ενισχύουν πράγματι την εθνική παραγωγή και τελικά, όπως αποδεικνύουμε ότι μπορούμε να κάνουμε στην πράξη, οι έντιμοι επαγγελματίες παραγωγοί να εισπράττουν τελικά μεγαλύτερα ποσά.

Καταλαβαίνω ότι αυτή η τολμηρή απόφαση ξεβόλεψε αρκετούς που είχαν μάθει να δρουν εκμεταλλευόμενοι πολλά κενά και δυσλειτουργίες του παλιού συστήματος. Είναι, όμως, καιρός -απευθύνομαι ειδικά σε εσάς, κ. Ανδρουλάκη- να ανατραπεί αυτή η διακομματική παθογένεια των τελευταίων 40 ετών. Διότι, εν πάση περιπτώσει, αν δύο κόμματα έχουν μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης σε αυτή την κατάσταση είναι το δικό μας και το δικό σας, διότι κανείς δεν ξεχνάει τη δική σας «συνεισφορά» στους αγροτικούς συνεταιρισμούς και τον τρόπο με τον οποίο και εσείς διαχειριστήκατε τις αγροτικές επιδοτήσεις.

Εδώ βέβαια, τα κόμματα, είναι λίγο αντιφατική η στάση σας. Από τη μία καταγγέλλετε τον προβληματικό ΟΠΕΚΕΠΕ και από την άλλη όταν πάει αυτός να αλλάξει αρνείστε να συμμετέχετε σε αυτή την προσπάθεια.

Γι' αυτό, λοιπόν, τα πράγματα είναι πολύ απλά: την Πέμπτη η Νέα Δημοκρατία θα ζητήσει ονομαστική ψηφοφορία για τη μεταρρύθμιση αυτή και να δούμε, κ. Ανδρουλάκη, πώς θα τοποθετηθείτε, με την ψήφο σας αυτή τη φορά.

Από πλευράς Νέας Δημοκρατίας, να το ξεκαθαρίσω, εγώ δεν πρόκειται να απολογηθώ ποτέ για καμία παρανομία κανενός καιροσκόπου και το ίδιο ζητώ και από τα άλλα κόμματα. Γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα «παράσιτα» πάντα αναζητούν την ευκαιρία να προσκολληθούν σε οργανισμούς εξουσίας.

Κυρίως, όμως, σας ζητώ να ξαναδούμε εξ αρχής, μαζί με τους αγρότες, τον γενικότερο προσανατολισμό του πρωτογενή τομέα. Έχουμε κάνει πολλά για τους αγρότες, μπορούμε να κάνουμε περισσότερα. Απευθύνω, λοιπόν, πρόσκληση στα κόμματα της αντιπολίτευσης: τέσσερις μήνες, μία διακομματική επιτροπή με διακομματικό προεδρείο, να εξετάσουμε τα

προβλήματα του πρωτογενή τομέα και ελάτε να συμφωνήσουμε στις απαραίτητες αλλαγές που θα δεσμεύουν και τις επόμενες κυβερνήσεις.

Να δούμε τα προβλήματα στην παραγωγή, στη διαχείριση των προϊόντων, να δούμε λύσεις. Γιατί δεν μπορούμε να εκπαιδεύσουμε τους αγρότες μας; Γιατί η παραγωγικότητά μας είναι τόσο χαμηλή; Θέλετε να συμμετέχετε; Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν. Διακομματική επιτροπή, διακομματικό προεδρείο. Να δούμε πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε πραγματική υπεραξία.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα δεν πρόκειται να ταυτίζεται με έναν τόπο τον οποίο τον σκιάζουν σκοτεινές εξαιρέσεις και βαρίδια του παρελθόντος.

Είμαστε μια αισιόδοξη χώρα, είμαστε βασισμένοι στις εμπειρίες του 2025, θα ταξιδέψουμε στο 2027. Έχουμε σχέδιο για την Ελλάδα του 2030.

Με ένα σχέδιο ανά μήνα, το οποίο περιέγραψα, το 2026, το οποίο θα διατηρεί την ανάπτυξη στην οικονομία, θα στηρίζει την κοινωνία απέναντι στα αυξημένα καθημερινά έξοδα, ιδίως όμως θα στηρίζει την οικογένεια και τη μεσαία τάξη, τη νέα γενιά και την ελληνική περιφέρεια.

Λόγος, επίσης, γίνεται για έναν προϋπολογισμό ο οποίος μειώνει τους φόρους και αυξάνει τις αποδοχές, βελτιώνει πρώτα και πάνω από όλα το διαθέσιμο εισόδημα. Με παροχές σημαντικές που, όπως είπα, όμως, δεν διαταράσσουν τη δημοσιονομική ισορροπία.

Το σήμερα μιας γενιάς δεν μπορεί να πριονίζει το αύριο της επόμενης. Ενώ και εγώ έχω δεσμευτεί προσωπικά ότι δεν πρόκειται εγώ και η παράταξη της οποίας έχω την τιμή να ηγούμαι να επιτρέψουμε στον τόπο να ξαναζήσει περιπέτειες όπως εκείνες που βίωσε προ δεκαετίας.

Μπορεί να αμφισβητηθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας ενός οδικού χάρτη που περιλαμβάνει και αυξήσεις και φοροελαφρύνσεις; Μπορεί να αμφισβητήσει κανείς την αναπτυξιακή του δυναμική όταν προβλέπει ανάπτυξη πολύ υψηλότερη της Ευρώπης; Και ποιος μπορεί να φέρει αντιρρήσεις για την αξιοπιστία του και την αξιοπιστία αυτής της κυβέρνησης, η οποία, συστηματικά και απαρέγκλιτα, πετυχαίνει τους δημοσιονομικούς της στόχους παράγοντας πλεονάσματα;

Και ναι, θα το ξαναπώ: τα χρειαζόμαστε τα πλεονάσματα για να μπορούμε να ξεπληρώνουμε το χρέος το οποίο κάποιοι άλλοι μας φόρτωσαν.

Πρόκειται, συνεπώς, για ένα Προϋπολογισμό που, όσο και αν σας ενοχλεί και σας στεναχωρεί, οδηγεί στον δρόμο της τήρησης των προεκλογικών δεσμεύσεων, που ήταν στον πυρήνα της εμπιστοσύνης με την οποία μας περιέβαλε ο ελληνικός λαός.

Τι είχαμε πει τότε; Η κεντρική μας δέσμευση ποια ήταν, κ. Ανδρουλάκη, κ. Φάμελλε; Κατώτατος μισθός 950 ευρώ, μέσος μισθός 1.500 ευρώ. Αυτούς τους στόχους θα τους πετύχουμε, με υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης από την Ευρώπη.

Και ταυτόχρονα θα εξακολουθούμε να υλοποιούμε μια ευρεία πολιτική, τα αποτελέσματα της οποίας είναι ορατά όπου και αν κοιτάξει κανείς γύρω μας. Από το Μετρό της Θεσσαλονίκης -το οποίο σε τρεις μήνες από τώρα... Ελάτε, κα Κωνσταντοπούλου, να πάμε μαζί βόλτα να δείτε πώς θα φτάσει μέχρι την Καλαμαριά, για να μην γκρινιάζετε συνέχεια, αγαπάτε και τη Θεσσαλονίκη.

Και να κάνω και μία ειδική αναφορά, κ. Φάμελλε, σε έναν δρόμο ο οποίος εγκαινιάστηκε πριν από λίγες μέρες, δόθηκε πλήρως στην κυκλοφορία. Ποιος δρόμος; Η Πατρών - Πύργου. Και επειδή ακούω συνέχεια τώρα από τον ΣΥΡΙΖΑ ένα αφήγημα ότι εσείς μπορείτε να τα κάνετε μπάχαλο αλλά είστε το κόμμα της «εντιμότητας», να θυμίσω τις κατατμήσεις του συγκεκριμένου δρόμου στα οκτώ, στον αγαπημένο σας κ. Καλογρίτσα, στον οποίο θέλατε μετά να δίνετε τηλεοπτικά κανάλια για να παίξετε τα δικά σας παιχνίδια διαπλοκής; Ο «έντιμος» ΣΥΡΙΖΑ. Για να μην ξεχνιόμαστε.

Εγώ ξέρω, κ. Φάμελλε, ότι ο δρόμος υπάρχει σήμερα και σώζει ζωές. Να μην μετρήσουμε πόσες ζωές χάθηκαν από τη δική σας διαπλοκή.

Όπως επεκτείνεται ο Ε65 και θα ενωθεί με την Εγνατία στο πρώτο εξάμηνο του 2026. Όπως ολοκληρώθηκε η σύνδεση της Βόνιτσας με τη Λευκάδα.

Όπως, για να περάσω σε έναν άλλο τομέα, άκουσα τον κ. Ανδρουλάκη να μιλάει για κέντρα υγείας. Μα καλά, κ. Ανδρουλάκη, δεν ξέρετε ότι ανακαινίζονται παραπάνω από 170 κέντρα υγείας σε όλη την χώρα, με πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης; Δεν ξέρετε ότι ανακαινίζονται παραπάνω από 90 τμήματα επειγόντων περιστατικών σε όλα τα νοσοκομεία μας;

Δεν ξέρετε, πια, εσείς που κατηγορείτε αυτή την κυβέρνηση για «κοινωνική αναλγησία», ότι τα ακριβά και σοβαρά φάρμακα παραδίδονται πια στο σπίτι, για να γλιτώσουν την ταλαιπωρία πρωτίστως οι καρκινοπαθείς; Δεν ξέρετε ότι παρά τις δυσκολίες που ακόμα υπάρχουν, με το ψηφιακό τράκερ, αυτό το οποίο αποκαλούμε «βραχιολάκι», έχει μειωθεί σημαντικά ο χρόνος των αναμονής;

Δεν ξέρετε ότι, πια, στη χώρα μας -ξέρω ότι αυτό σε κάποιους από εσάς, ναι, προκαλεί μια αλλεργία-, τέσσερα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια επιτέλους λειτουργούν στην πατρίδα μας; Μια μάχη η οποία έπρεπε να είχε κερδηθεί από τη δεκαετία του '80. Αλλά φαντάζομαι ότι το ξέρετε...

(Ομιλίες εκτός μικροφώνου)

Σας έδειξα τη βιβλιοθήκη του Αριστοτελείου. Σας αρκεί αυτό. Λοιπόν, ελάτε κ. Ανδρουλάκη να σας ξεναγήσω στο ψηφιακό φροντιστήριο, το οποίο δίνει τη δυνατότητα σε παιδιά που δεν έχουν την οικονομική άνεση να έχουν πρόσθετη υποστήριξη. Ελάτε να σας ξεναγήσω στα 430 σχολεία του προγράμματος «Μαριέττα Γιαννάκου», στα 12 πρότυπα Δημόσια Ωνάσεια γυμνάσια και λύκεια.

Από τη φαντασία μας βγήκαν όλα αυτά; Δεν υπάρχουν; Δεν λειτουργούν αυτά τα σχολεία σήμερα; Τι είναι αυτό, εικονική πραγματικότητα; Αι είναι αυτό το οποίο σας περιγράφω;

Λοιπόν, ελάτε να πάμε μαζί να δούμε πώς εφαρμόζεται στην πράξη ο νέος Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας. Τουλάχιστον σε αυτό θα περίμενα ότι θα μπορούσαμε να είχαμε μια στοιχειώδη διακομματική συνεννόηση. Η αλήθεια είναι ότι στην πορεία που είμαστε θα έχουμε 20% λιγότερα θανατηφόρα τροχαία ατυχήματα το 2025 σε σχέση με το 2024. Είναι παραπάνω από 100 ζωές που σώθηκαν.

Εσάς που σας ενδιαφέρει το μέλλον, ελάτε, κ. Ανδρουλάκη, να πάμε να κάνουμε μια ξενάγηση στον «Φάρο» στο Λαύριο, όπου δημιουργείται ο πρώτος υπερυπολογιστής, ο «Δαίδαλος», με ευρωπαϊκούς πόρους, του Ταμείου Ανάκαμψης, που σας «ενδιαφέρει» τόσο πολύ. Να δείτε τι σημαίνει να έχει η χώρα πρόσβαση σε έναν υπερυπολογιστή με τεράστιες δυνατότητες, ο οποίος θα τεθεί στη διάθεση και της ερευνητικής κοινότητας και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Όλα αυτά, ενώ η χώρα αντιμετωπίζει ακόμα αποτελεσματικά πολύμορφες δυσκολίες που προκαλεί στις μέρες μας το μεταναστευτικό. Για δείτε τα στοιχεία του μεταναστευτικού και τη σημαντική μείωση στις αφίξεις, ως αποτέλεσμα της πολιτικής την οποία αυτή η κυβέρνηση εφάρμοσε το 2025.

Δείτε τις επενδύσεις που έχουν γίνει στην πολιτική προστασία, που αποκτά όλο και περισσότερα μέσα και καλύτερο συντονισμό στη μάχη απέναντι στις συνέπειες της κλιματικής κρίσης.

Και βέβαια, τις σημαντικότερες επενδύσεις στην εθνική άμυνα. Μία εθνική άμυνα ισχυρότερη από ποτέ. Να ακούσει ο ελληνικός λαός ότι δύο μέρες πριν υψωθεί η γαλανόλευκη στην πρώτη φρεγάτα Belh@rra, ο ΣΥΡΙΖΑ καταψηφίζει τις αμυντικές δαπάνες.

Δεν έχω χρόνο να μιλήσω, προφανώς, για το σύνολο του κυβερνητικού έργου. Αnéφερα ενδεικτικά μερικές πλευρές του, για να αποδείξουμε έμπρακτα ότι, παρά τα προβλήματα, η χώρα αυτή είναι στη σωστή πορεία. Να θυμίσω από πού ξεκινήσαμε και πού φτάνουμε.

Να θυμίσω ότι αυτές οι κατακτήσεις δεν ήταν καθόλου δεδομένες και τέλος να επιμείνω ότι έστω και αν έγιναν πολλά, έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε. Ξέρουμε, όμως, πώς θα τον διανύσουμε.

Πολύ περισσότερο, όταν η εικόνα του τόπου είναι αναγκαίο να εντάσσεται στη μεγάλη εικόνα του κόσμου, τη γεωπολιτική αστάθεια, τους οικονομικούς τριγμούς. Εμείς, παρά τις δυσκολίες, κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο όπου, όπως είπα, ο συλλογικός πλούτος επιστρέφει και στηρίζει την ατομική προκοπή.

Να κλείσω λέγοντας κάτι το οποίο έχω πει πολλές φορές: ότι η χώρα μας σήμερα διαθέτει κάτι που όσο και αν ενοχλεί την αντιπολίτευση -κατανοητό είναι- είναι σήμερα ζητούμενο σε πολλά κράτη, ειδικά πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Αναφέρομαι στην πολιτική σταθερότητα, η οποία είναι προϋπόθεση για την πρόοδο μιας οργανωμένης πολιτείας. Είναι ένα άυλο εθνικό πλεονέκτημα, το οποίο προέκυψε από την κατηγορηματική ετυμηγορία του ελληνικού λαού.

Η αυτοδυναμία της Νέας Δημοκρατίας, αυτοί οι βουλευτές που βλέπετε εδώ, ήταν αποτέλεσμα συνειδητής επιλογής του ελληνικού λαού να εμπιστευτούν αυτήν την κυβέρνηση, με μία αυτοδύναμη πλειοψηφία.

Αυτά φαίνεται ότι τα ξεχνά πρώτη η αντιπολίτευση. Τα ακούσαμε και σήμερα, δυστυχώς, έναν απόλυτο μηδενισμό του κυβερνητικού έργου: από το φλερτ με μια «Ιθάκη» μοιρασμένη σε «εξώστες» και σε «πλατείες», μέχρι τις αγωνίες διαφόρων πολιτικών του καναπέ μήπως η κυβερνητική παράταξη τάχα χάσει την ταυτότητά της.

Τα παραπάνω μπορεί να ακούγονται τραγικά ή και κωμικά, εγώ θα έλεγα όμως ότι αποδεικνύονται τελείως αντιπαραγωγικά. Ένα περιεχόμενο το οποίο δεν πείθει, το οποίο,

δυστυχώς, προσθέτει στη γενική βοή των γεγονότων και δυστυχώς τροφοδοτεί τη συνολική αμφισβήτηση των πολιτών απέναντι στην πολιτική συνολικά.

Εμείς, απέναντι σε αυτό το κλίμα το οποίο συνειδητά διαμορφώνει η αντιπολίτευση, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά μόνο την επιλογή της προόδου. Αυτή την επιλογή σηματοδοτεί ο Προϋπολογισμός του Υπουργού Οικονομικών και Προέδρου του Eurogroup, με κάθε φοροελάφρυνση να μεταφράζεται τελικά σε περισσότερα χρήματα, θα το ξαναπώ, στην τσέπη των πολιτών, σε καλύτερο εισόδημα.

Με την ανάπτυξη να φέρνει ευκαιρίες για όλους και νέες δουλειές. Η αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής να μετατρέπεται σε αλληλεγγύη, η πτώση του χρέους σε σταθερότητα, η ισχυρή άμυνα σε σιγουριά, οι αυξημένοι πόροι σε αξιοπρεπή νοσοκομεία και σύγχρονα σχολεία.

Αυτό το σχέδιο ευθύνης, συνέπειας και προοπτικής, κοινωνικής φροντίδας και αναπτυξιακού προσανατολισμού, είναι μια «γέφυρα» προς την Ελλάδα του 2027, με ορίζοντα το 2030. Είναι ένας καλά σχεδιασμένος οδηγός δράσης με συγκεκριμένα μέτρα που, όπως περιέγραψα, θα ξεδιπλώνονται στον χρόνο. Είναι, τέλος, και ένα κάλεσμα προς όλους μας να συστρατευθούμε, ελαχιστοποιώντας τις αδυναμίες μας, αυξάνοντας τις ανεξάντλητες δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας.

Το έχω πει πολλές φορές, το επαναλαμβάνω και σήμερα, τα καλύτερα είναι μπροστά μας, γι' αυτό και σας ζητώ να ψηφίσουμε ενωμένοι τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2026.